

«Тасдиқ мекунам»:

Ректори Донишгоҳи техникии

Тоҷикистон ба номи академик

М.С. Осими д. и. и., профессор

Давлатзода Қ. Қ.

« 14 / 06 / 2023 »

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Нодирхонов Гулназар Гулбозхонович дар мавзуи «Ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ дар Тоҷикистон ва таъмини амнияти он дар шароити таҳаввулоти глобалии ҷаҳони муосир (таҳлили иҷтимоӣ-фалсафӣ)» аз рӯи ихтисоси 09.00.11 - фалсафаи иҷтимоӣ.- Душанбе, 2023.- 182 с.

Диссертатсияи Нодирхонов Гулназар Гулбозхонович дар мавзуи «Ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ дар Тоҷикистон ва таъмини амнияти он дар шароити таҳаввулоти глобалии ҷаҳони муосир (таҳлили иҷтимоӣ-фалсафӣ)», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа, аз рӯи ихтисоси 09.00.11 - фалсафаи иҷтимоӣ пешниҳод гардидааст, ба таҳқиқи яке аз масъалаҳои муҳиму актуалӣ бахшида шуда, дорои аҳамияти назариявӣ, методологӣ ва навгонии илмӣ мебошад.

1. Муҳимияти мавзуи таҳқиқотӣ

Аҳамияти таҳқиқоти мазкур дар он зоҳир мегардад, ки таҳаввулоти умумиҷаҳонӣ дар соҳаҳои иҷтимоӣю иқтисодӣ ва фарҳангии ҳаёти одамон, ки дар натиҷаи раванди гузариши иқтисодӣ ҷаҳонӣ ба марҳилаи иттилоотии рушд ба вуҷуд омадаанд, мавриди омӯзиш ва таҳлилу баррасӣ қарор додааст. Ин масъала барои муқоиса ва таҳлили роҳҳои убур аз ҳудуди фарҳангҳои гуногун мусоидат намуда, имкон медиҳад, ки одамон дар эҷоди оламшумулӣ бо дарназардошти ҳимоят ва ҳифозоти хувияти фардию миллий фаъол бошанд. Ин маънои онро дорад, ки рушди муносибатҳои иттилоотии робитаҳои муосири ҷаҳонӣ, аз як тараф, ба мақсад мувофиқ будани тасмимҳои навин барои тавсеаи бахши миллии тоҷикии шабакаи Интернетӣ ҷаҳонӣ ва барпо намудани заминаҳои дохилидавлатӣ барои дастрасии озод ба он, аз тарафи дигар, ҳифзи манфиатҳои миллии кишвар ва таъмини амнияти иттилоотӣ ва иқтисодии онро тақозо мекунад. Омӯзиши раванди рушди ҷомеаи иттилоотӣ дар ин замина хеле муҳим аст.

Айни замон барои ҷомеаи иттилоотӣ зарурати таъмини дараҷаи баланди маърифату дониш, қобилият ва тавоноии бо истехсолот алоқаманд

хангоми коркард, нигоҳдорӣ ва аз насл ба насл интиқол додану истифодаи иттилоот хеле муҳиму рӯзмарра мебошад. Аз ин рӯ, ба хоҳири таҳкими пояҳои истиқлолияти давлатӣ ва рушду пешрави соҳаи иттилоот дар кишвари мо аз лаҳзаҳои аввали ба даст овардани соҳибистиқлолӣ то ин ҷониб санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқии зиёде қабул гардидаанд.

Муҳимияти махсуси таҳқиқи ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ ва таъмини амнияти иттилоотии он дар Тоҷикистон аз омӯзиш ва таҳлилу баррасии як қатор масъалаҳои мубрам иборат аст, ки новобаста аз кӯшишу ҷораҳои андешидашуда, ҳатто дар давлатҳои абарқудрати иқтисодӣ низ дар тӯли тамоми давраи ташаккул ва рушди системаи амнияти иттилоотӣ дар доираи сохторҳои миллӣ то ҳол ҳал нашудааст.

Диссертатсияи Нодирхонов Гулназар дар ин самт қадами устувор буда, дорои аҳаммияти илмию амалӣ мебошад. Истифодаи бамавриди усулҳои иҷтимоӣ-фалсафии маърифат (диалектикӣ, таърихӣ-мантикӣ, системавӣ-таҳлилӣ) боис гардидааст, ки моҳияти мавзӯи мавриди таҳқиқ ошкор ва ҳадафи муайяншуда ба даст оварда шавад.

2. Дарачаи асоснокӣ ва саҳеҳ будани натиҷаҳои илмӣ, хулоса ва тавсияҳои, ки дар диссертатсия оварда шудаанд.

Дарачаи омӯзиши мавзӯи мувофиқ ба меъёрҳои илмӣ таҳия гардида, таҳқиқталаб будани он нишон дода шудааст. Диссертант тавонистааст, ки объект, предмет, ва мақсади таҳқиқи худро муайян намуда, ҷиҳати ноил гардидан ба он вазифаҳои мушаххасро гузошта, натиҷаҳои назаррасии илмӣ ба даст орад. Таҳлили диссертатсияи Нодирхонов Г.Г. нишон медиҳад, ки ҳамоҳангӣ ва пайванди мантикӣ дар тамоми қисматҳои кор вучуд дошта, натиҷаҳои бадастомада аз иҷрои вазифаҳо, навгониҳо аз ҷанбаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда бармеоянд. Қисмати тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо низ асоснок буда, арзиши амалии диссертатсияро ифода менамоянд. Муҳаққиқ кӯшиш намудааст, ки назарияҳои мухталифро оид ба масъалаҳои ҷомеаи иттилоотӣ, ки аз ҷониби олимони ватанию хориҷӣ пешниҳод шудаанд, таҳқиқу баррасӣ намуда, хулоса ва тавсияҳои илман асоснокро пешниҳод намояд.

Асосҳои методологии таҳқиқотро усулҳои иҷтимоӣ-фалсафии маърифати ҳодисаҳои иҷтимоӣ-фарҳангӣ, таърифҳои гуногуни раванди ҷаҳонишавӣ дар мактабҳои илмӣ кишварҳои дунё, ки ба ҳадафи таҳқиқот мутобиқат менамояд, ташкил намудааст. Инчунин, муҳаққиқ аз методҳои муқоисавӣ, системавӣ ва сохторию функсионалӣ барои омӯзиши унсурҳои таркибии ҷомеаи иттилоотӣ истифода бурда, тағйирёбии мундариҷаи фазои иҷтимоиву фарҳангии мамлакатро арзёбӣ намудааст.

Дар раванди таҳқиқоти мазкур муаллиф ба концепсияҳои классикӣ, назарияҳои муосир таъя намуда, қонуниятҳои рушди фазои иҷтимоӣ-

фарҳангии ҷомеаи тоҷикро муайян кардааст. Манбаъ ва заминаи таҳқиқотро асарҳои олимон, ҷомеашиносон, фарҳангшиносон, сиёсатшиносон ва таҳқиқотҳои олимони педагогикаю психология, ки дар солҳои охир дар маҷаллаю маҷмуаҳои илмӣ дар кишвар ва хориҷи кишвар ба таъб расидаанд, ташкил медиҳад.

3. Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илмӣ, ки аз рӯи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст.

Мавзӯи таҳқиқоти Нодирхонов Гулназар Гулбозхонович ба шиносномаи ихтисоси 09.00.11-фалсафаи иҷтимоӣ (илмҳои фалсафӣ), ки он дар шиносномаи ихтисосҳои Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

4. Саҳеҳӣ ва навгонии илмии таҳқиқот.

Навгонҳои илмии диссертатсия пеш аз ҳама дар он зоҳир мешавад, ки аҳамият ва арзиши масъалаи ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ ва таъмини амнияти иттилоотии Тоҷикистон дар доираи имконоти методологии фалсафаи иҷтимоӣ бори нахуст ҳамчун мавзӯи таҳқиқи махсуси илмӣ-диссертатсионӣ қарор гирифтааст.

Ба таври мушаххас навгонии кори диссертатсионӣ дар он аст, ки:

- мафҳумҳои асосии ифодакунандаи ҷомеаи иттилоотӣ ва амнияти иттилоотӣ ҳамчун падидаи иҷтимоӣ муайян карда шудаанд;
- раванди ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва нақши амнияти иттилоотӣ ҳамчун омилҳои муҳимми амнияти миллӣ дар рушди ҷомеаи муосир таҳлил гардида, арзиш ва аҳамияти он равшан гардидааст;
- нақши амнияти иттилоотии ҷомеаи тоҷикистонӣ дар суботи системаи иҷтимоӣ баҳогузорӣ карда шудааст;
- таъсири ташаккул ва оқибатҳои воридшавии технологияи иттилоотӣ ба амнияти иттилоотии ҷомеаи тоҷикистонӣ асоснок карда шудааст;
- амнияти иттилоотӣ ҳамчун омилҳои афзалиятнок ва муҳимми таъминоти амнияти миллии Тоҷикистон арзёбӣ шуда, таъсири мусбати он ба ташаккули ҷомеаи шаҳрвандӣ муайян гардидааст;
- самтҳои асосии таъмини устувории системаи амнияти иттилоотӣ ва усулҳои асосии муқовимат ба таҳдиду хатарҳои ба системаи амниятии Ҷумҳурии Тоҷикистон нигаронидашуда пешниҳод гардидаанд.

5. Аҳамияти назариявӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо.

Арзиши назариявии диссертатсия аз он ҷиҳат аст, ки мавод ва хулосаҳои умумии он фаҳмиши навро оид ба дарки ҷомеаи иттилоотӣ ва таъмини амниятии он дода, натиҷаҳои ба дастмадаи таҳлилий барои бунёд ва рушди ғояҳои илмӣ-назариявии ҷомеаи иттилоотӣ ва дар ин замина таҳкими пояҳои истиклолият ва бунёди давлати миллӣ мусоидат менамоянд. Арзиши амалии

диссертатсия дар он аст, ки мазмуни асосӣ ва хулосаҳои диссертатсияро дар таҳияи консепсияи рушди ҷомеаи иттилоотӣ, татбиқи амалии тадбирҳо оид ба таъмини амнияти иттилоотӣ, омода намудани курси лексияҳо, курсҳои махсус ва семинарҳо оид ба фанҳои фалсафаи иҷтимоӣ, сиёсатшиносӣ, сотсиология ва ғ. истифода бурдан имкон дорад.

6. Тавсифи умумии кори диссертатсионӣ.

Соҳтори кори диссертатсионӣ аз муқаддима, ду боб шаш зербоб, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат аст. Дар муқаддима мубрамияти таҳқиқот, мақсаду вазифаҳои пешбинишуда, фарзияи илмӣ, нуқтаҳои барои дифоъ пешниҳодшуда, навгониҳо, таҳия ва баррасӣ гардида аҳаммияти назариявӣ амалии кор, истифодаи амалии натиҷаҳо дар ҳаллу фасл ва равшану возеҳ намудани моҳияти ҷомеаи иттилоотӣ, инчунин муайянсозии аҳамият ва арзиши таъмини амнияти иттилоотии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар раванди ташаккул ва рушди ҷомеаи иттилоотӣ дар шароити глобалии замони муосир асоснок карда шудааст.

Дар боби якум «Асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқоти масоили ҷомеаи иттилоотӣ ва таъмини амнияти он дар илмҳои ҷомеашиносӣ» дар се самти ба ҳамдигар мантқан алоқаманд ба таври концептуалӣ категорияҳои «иттилоот», «ҷомеаи иттилоотӣ», «амнияти иттилоотӣ» ва вижаҳои онҳо таҳлилу баррасӣ гардидааст.

Зербоби аввал ба таҳлилу баррасии масъалаҳои **«Ҷомеаи иттилоотӣ: мафҳум, моҳият ва инфрасохтори он»** бахшида шудааст. Муҳаққиқ дар асоси таҳлили таърифиҳои мавҷудаи як қатор олимони иттилоотро хабар, огоҳӣ аз ягон ҳолат, маълумот дар бораи ягон чиз, ҳамчун унсури сегонаи материя-энергия-иттилоот таъриф намудааст. Мазмуну мундариҷаи мафҳуми ҷомеаи иттилоотиро шарҳ дода, муаллиф зикр мекунад, ки ҷомеаи иттилоотӣ нисбат ба инсон ба таври мухталиф муносибат мекунад: он, аз як тараф, имкон медиҳад, ки маълумоту дониши бештар дар бораи дилхоҳ чизҳо равандро дошта бошем, аз тарафи дигар, иттилооти зиёдатӣ барои шуур метавонад хатарнок бошад ва дар ин сурат ба эксформатсия (пешниҳоди нодурусти иттилоот) табдил ёфта, фазои муошират ва робитаи байниҳамдигарии иҷтимоиро вайрон мекунад.

Муаллиф инчунин ба хулосае омадааст, ки фақат илми фалсафа имкон медиҳад, ки табиати концептуалии ҷомеаи иттилоотӣ ҳамчун яке аз зухуроти воқеияти иҷтимоӣ фаҳмида шуда, моҳияти амнияти иттилоотӣ ҳамчун омилҳои муҳими таъмини амнияти миллӣ ба пуррагӣ таҳлили воқеии худро пайдо намояд.

Зербоби дуюми боби аввал **«Масъалаи амнияти иттилоотӣ дар ҷомеаи иттилоотии муосир»** унвон дорад, ки таҳлилу таҳқиқ ва баррасии он масъалаи мубрам дар кори диссертатсионӣ мебошад. Мафҳуми амнияти

иттилоотӣ дар адабиёти илмӣ ба маъноҳои гуногун ва ниҳоят васеъ шарҳу тафсир ёфтааст. Амният, аксаран чун қобилияти объект фаҳмида мешавад, ки хосияти ташкилкунандагии системаи худро ҳангоми таъсирнокии манфӣ низ нигоҳ медорад. Илова бар ин, таҳти мафҳуми «амният» системаи кафолатро меноманд, ки рушди муътадили дилхоҳ ҳодисаро таъмин менамояд. Муаллифи диссертатсия қайд мекунад, ки амният вобаста ба пайдоиши таҳдид маънӣ пайдо мекунад. «Таҳдид» бошад хусусияти ҳолати объект аст, ки ҳангоми таъсири дохилӣ ва берунӣ ба он тартиби таъминоти ҳаётии система вайрон мешавад, дар натиҷа, ба речаи муътадили қорбарии он хавфҳо пайдо мешаванд.

Дар асоси таҳлилҳои дар ҷавоб овардашуда муаллиф хулоса менамояд, ки амнияти иттилоотӣ ин падидаи мураккаби инкишофи ҷомеаи муосир мебошад, ки барои ташаккули ҳамохангии ҷомеаи иттилоотӣ равона шудааст. Таъмини амнияти иттилоотӣ бошад, пеш аз ҳама, омӯзиши натиҷаҳои раванди истифодаи технологияи иттилоотӣ дар ҷомеа ва субъектҳои он буда, таҳқиқи сабабҳои зуҳуроти манфии онро талаб мекунад.

Зербоби сеюми боби аввал **«Ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ ҳамчун омилҳои муҳимми таъмини амнияти миллӣ дар шароити таҳаввулоти глобалии ҷаҳони муосир»** ном дорад. Дар он зикр шудааст, ки дар раванди баррасии масоили мубрами фалсафии ташаккул ва рушди ҷомеаи иттилоотӣ дар системаи амнияти иттилоотии он ба амнияти иттилоотӣ ва мавқеи он дар таъмини амнияти миллӣ диққати махсус додан муҳим аст.

Муаллифи рисола ба он назар аст, ки амнияти иттилоотӣ на танҳо падидаи техникӣ, инчунин падидаи иҷтимоӣ низ мебошад. Онро танҳо бо истифодаи методу воситаи махсуси техникӣ барои ҷимояи иттилоот аз дастрасии ғайритаҳримӣ, ғорату нобудсозӣ ва ғ. айният додан мумкин нест. Дар чунин вазъ таъмини амнияти иттилоотӣ ин на танҳо ҷимояи иттилоот, инчунин чораҳои ташкилию иҷтимоӣ, ҳуқуқӣ ва ғ. низ мебошад, ки барои таъмини рушди устувору босуботи ҷомеа равона карда шудааст.

Боби дуюми рисола **«Хусусиятҳои ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ дар Тоҷикистони муосир»** масоили меҳварии қори таҳқиқоти мазкур мебошад. Зербоби аввали боби дуум ба таҳлилу баррасии мавзӯи **«Рушди технологияҳои иттилоотӣ дар Тоҷикистон ва таъсири он ба раванди ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ»** бахшида шуда, зикр гардидааст, ки технологияи иттилоотӣ дар шароити муосир ба сифати барандаи асосии дигаргуниҳои ҷомеаи пасосаноатӣ ва иттилоотӣ баромад мекунад ва масоили таъмини амнияти он яке аз шартҳои муҳимми рушди ҷомеаи муосири Тоҷикистон ба шумор меравад. Зимни ин таъкид шудааст, ки ташаккули васоити илмӣ-техникӣ ба рушди ҷомеаи инсонӣ, аз ҷумла ба

Тоҷикистони муосир таъсири калони иҷтимоӣ расонида, дар натиҷаи он ҳолати иҷтимоии ҷомеа, сохтор ва муносибати байниҳамдигарии иҷтимоӣ ба кулӣ тағйир меёбад.

Аз таҳлилҳои дар ин зербоби рисола гузаронидашуда муаллиф чунин ҳулоса менамояд, ки масъалаи рушди технологияи иттилоотӣ дар Тоҷикистони соҳибистиклол ва таъсири он ба раванди ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ шаҳрвандӣ бевосита ба таъмини амнияти иттилоотӣ алоқаманд буда, пеш аз ҳама, баланд бардоштани нақши он дар таъмини суботи ҷомеаи муосири тоҷикистониро тақозо дорад. Аз ин лиҳоз, технологияи иттилоотии муосир имкон медиҳад, ки бо тарзҳои гуногун сифати гирифтани маълумот беҳтар гардонанда шуда, ҷомеаи мо ва сокинони он ба муҳити ихтоташуда зудтар мутобиқ гарданд.

Зербоби дуюми боби дуюм «**Амнияти иттилоотӣ ва нақши он дар таъмини суботи ҷомеаи муосири Тоҷикистон**» ном дорад. Муаллиф дар он қайд менамояд, ки имрӯз дар Тоҷикистон дар шароити ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ ва таҳаввулоти глобалии ҷаҳони муосир таҳдидҳои иттилоотӣ гуногун буда, онҳоро метавон ҳамчун аз сарчашмаҳои берунӣ ва дохилӣ маншаъгирифта тасниф намуд. Ба манбаъҳои берунии таҳдид ба амнияти иттилоотии Тоҷикистон дар шароити ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ, қабл аз ҳама, фаъолияти сохторҳои хориҷии сиёсӣ, иқтисодӣ, ҳарбӣ, ҷосусӣ ва иттилоотиро метавон дохил намуд, ки бар зидди манфиатҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи иттилоотӣ равона карда шудааст. Манбаъҳои дохилии таҳдид ба амнияти иттилоотии Тоҷикистон низ гуногун буда, ба таври қифоя рушд накардани институти ҷомеаи шаҳрвандӣ, ҷомеаи иттилоотӣ ва назорати ноқифояи давлатӣ аз болои рушди бозори иттилоотии Тоҷикистон аз муҳимтарини онҳоянд.

Ҳамзамон, муаллиф зикр намудааст, ки такмили заминаи меъёрӣ, албатта, муборизаи ниҳой бо ин падида нест. Барои он ки давлат аз дидгоҳи иттилоотӣ хифзшуда бошад, инфрасохтори интернетӣ, сохтори муташаккили тарғибот, низоми хоси бурдани ҷанги иттилоотӣ низ зарур мебошад.

Зербоби сеюми боби дуюм «**Усулҳо ва намудҳои муассири муқовимат ба хатарҳои таҳдидкунанда ба амнияти иттилоотии Тоҷикистон дар шароити ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ**» ном дорад. Дар он таъкид шудааст, ки фаъолият дар ин самт ҳимояи манфиатҳои халқ ва кишварро дар соҳаҳои иҷтимоӣ, сохтори таъминоти ҳаёт, тарзи зиндагии одамонро, ки ба талаботи пешрафти ҷомеаи иттилоотии муосир ҷавобгӯянд, дар бар мегирад. Дар маҷмӯъ, амнияти иттилоотӣ дар ҳаёти шахсон алоҳида, таъмини фаъолияти муътадили ташкилотҳои давлатӣ ва ҷомеаи тоҷикистонӣ нақши муҳим дорад. Аз ин рӯ, муаллиф бо мақсади беҳтар намудани раванди

амнияти иттилоотии Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳодҳои мушаххасро манзур сохтааст.

7. Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсгалаб доир ба натиҷагирии диссертатсия.

Дар баробари дастовардҳо дар диссертатсияи Нодирхонов Г.Г. баъзе аз камбудӣҳо ба мушоҳида мерасанд, ки баррасии онҳо барои тақмили корҳои илмӣ-тадқиқотии минбаъдаи диссертант мусоидат менамоянд:

1. Дар баъзе қисматҳо камбудӣҳои ба баёни фикр дахлдошта ба ҷашм мерасанд (саҳ. 35, 50, 57, 66, 127, 144);

2. Дар матни диссертатсия калимаҳои ибораҳои душворфаҳм истифода шудааст. Далели тасдиқи ин фикр истилоҳу ибораҳои энактивизм, неолудизм, киберлудизм, теледемократия, нейролингвистӣ, имманентӣ, геоконфессионалӣ, манипулятсия ва ғ. Диссертант истилоҳоти зикршударо бидуни шарҳ овардааст. Агар дар қавсайн мазмуни онҳоро шарҳ меод, сифати кор хубтар мешуд.

3. Дар параграфи дуюми боби якум истилоҳи навишти эронисос ҷой доранд, ки дарки масъаларо душвор менамояд (саҳ. 50);

4. Баъзе аз номҳои адабиёти иқтибосҳо дар поварақҳои диссертатсия тақмил мебошанд;

Камбудӣҳои номбаршуда хусусияти тавсиявӣ дошта, арзиши илмӣ диссертатсияро кам намеkunанд.

8. Мувофиқати диссертатсия ба «Талаботи додани дараҷаҳои илмӣ»

Ҷамаи пешниҳод ва нуқтаҳои илмӣ, хулоса ва тавсияҳо асоснок буда, аз ҷиҳати назариявӣ амалӣ тасдиқ шудаанд ва аҳаммияти илмӣ доранд. Мазмуну мундариҷаи диссертатсия ба талаботи муқарраргардида ҷавобгӯ мебошад. Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашрнамудаи муаллиф мухтавои асосии диссертатсияро пурра ифода менамоянд. Мавзӯ, ихтисоси илмӣ интихобшуда, мазмуну мундариҷаи диссертатсия ва мақолаҳои ҷопнамудаи доғалаби дарёфти дараҷаи илмӣ ба шиносномаи ихтисоси Шурои диссертатсионии 6Д.ҚОА-029 барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои фалсафа, аз рӯи ихтисоси 09.00.11- фалсафаи иҷтимоӣ мувофиқат менамояд. Диссертатсия аз рӯи натиҷаҳои назариявӣ, хулосаҳои илмӣ, тавсияҳои амалӣ ва сатҳу сифати таҳияи худ ба талаботи муқаррарнамудани Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст.

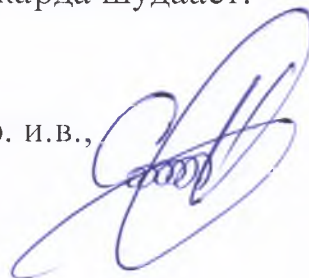
Диссертатсияи тақризшаванда дар мавзӯи «Ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ дар Тоҷикистон ва таъмини амнияти он дар шароити таҳаввулоти глобалии ҷаҳони муосир (таҳлили иҷтимоӣ-фалсафӣ)» аз рӯи натиҷаҳои илмӣ ба дастоварда ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и «Тартиб додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯӣ мебошад. Муаллифи

диссертатсия Нодирхонов Гулназар Гулбозхонович сазовор ба дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯи ихтисоси 09.00.11- фалсафаи иҷтимоӣ мебошад.

Такризи дар маҷлиси кафедраи фанҳои ҷомеашиносии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.С. Осимӣ 14-уми март соли 2023, суратмаҷлиси №7 муҳокима ва тасдиқ гардидааст. Дар маҷлиси кафедра 17 нафар иштирок намуданд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафтор» - 17 нафар, «муқобил» - нест, «бетараф» - нест.

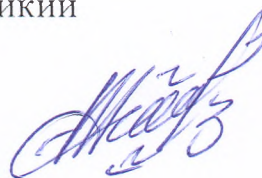
Такризи аз ҷониби номзади илмҳои фалсафа, и.в., дотсенти кафедраи фанҳои ҷомеашиносии Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.С. Осимӣ Саидумаров С.С. омода карда шудааст.

Омодасозии лоиҳаи тақризи: н.и.ф. и.в.,
дотсенти

Саидумаров С.С.

Раискунанда: мудири кафедраи фанҳои
ҷомеашиносии Донишгоҳи техникии
Тоҷикистон ба номи академик
М.С. Осимӣ н.и.т., дотсент

Шарофов Э.У.

Имзои Шарофов Э.У. ва Саидумаров С.С.- ро
тасдиқ менамоям:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДГТ ба номи М.С. Осимӣ

Шарипова Д.